

Sygn. akt VI Gz 101/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska (spr.)

Sędziowie SO Jerzy P. Naworski

SO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2017r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko P. W.

S. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 20 stycznia 2017r., sygn. akt V GC 1675/15

postanawia

oddalić zażalenie

Jerzy P. Naworski Joanna Rusińska Zbigniew Krepski

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy w Toruniu umorzył postępowanie w sprawie i zasądził od powoda (...) sp. z o.o. w K. na rzecz pozwanego S. K. kwotę 2 417 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Umorzenie postępowania nastąpiło na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. z uwagi na cofnięcie pozwu w stosunku do pozwanego S. K.. Powód złożył pozew w stosunku do dwóch pozwanych – P. W. i S. K.. Nakaz zapłaty co do P. W. uprawomocnił się i pozwany ten w dniu 8 lutego 2016 roku dokonał wpłaty na rzecz powoda. Zasądzając koszty procesu na rzecz pozwanego S. K. Sąd Rejonowy wskazał jako podstawę art. 203 § 2 k.p.c. i wyjaśnił, że wprawdzie powód twierdził, że cofnięcie pozwu nastąpiło na skutek spłaty zobowiązania, jednak powód nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność dokonanej zapłaty np. dowodu zapłaty, a to na pozwanym spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie.

Powód złożył zażalenie na to postanowienie zaskarżając je w zakresie pkt 2 oraz wnosząc o zmianę postanowienia poprzez nieobciążanie powoda kosztami procesu. Powód argumentował, że fakt dokonania zapłaty przez P. W. po wytoczeniu powództwa nie był kwestionowany przez pozwanego S. K., a okoliczność przyznana nie wymaga dowodu. Z ostrożności powód załączył potwierdzenia przelewu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zasadą jest (art. 203 § 2 k.p.c.), że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaze, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (zob. postanowienie SN z 12.4.2012 r., II CZ 208/11, LEX nr 1214570).

Odnosząc te uwagi na grunt rozpatrywanej sprawy należy stwierdzić, że powód dla uniknięcia obciążenia go kosztami postępowania na podstawie art. 203 § 3 k.p.c. powinien wykazać, że pozwany dokonał zapłaty po wytoczeniu powództwa. Powód dołączył do zażalenia dowód przelewu dochodzonej pozvem kwoty z daty po wytoczeniu powództwa, zrealizowany przez (...) s.c. P. W., T. W..

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty przyznał, że był współnikiem spółki cywilnej (...), jednak nie w okresie, w którym wystawiono wszystkie załączone do pozwu faktury. Ponadto z treści faktur jak i dowodów wydania wynika, że nabywcą towaru był (...) s.c. P. W., T. W. (k. 18 – 33). Wskazuje na to również fakt, że w treści dowodu zapłaty wyraźnie podana jest nazwa (...) s.c. P. W., T. W..

Skoro zatem powód nie wykazał, że S. K. był współnikiem spółki cywilnej, która zakupiła od niego towar, a następnie za niego zapłaciła w trakcie procesu, to nie ma podstaw do przyjęcia, że pozwanego S. K. należy uznać za przegrywającego sprawę. W związku z tym co do zasady były podstawy do zastosowania przez Sąd I instancji art.203 § 3 k.p.c., a zatem do zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w wysokości wynagrodzenia pełnomocnika procesowego według norm przepisanych.

Na marginesie można dodać, że powód mógł wykazać, że działał w uzasadniony przeświadczeniu o zasadności powództwa wobec S. K. dla zastosowania art.102 k.p.c. Jednak z treści faktur, nie da się wyprowadzić jednoznacznego wniosku, że pozwany w chwili zawarcia umów był współnikiem spółki cywilnej.

Z tych względów, na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

Jerzy P. Naworski Joanna Rusińska Zbigniew Krepski

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)